

Dosarul nr. 3rh-53/18

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud: I. Sîrcu, E. Fistican, T. Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând cererea de revizuire depusă de Ion Șiman,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Ion Șiman împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al
Republicii Moldova, intervenient accesoriu Dinu Sorocovici cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție prin care
a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Șiman și
împotriva deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost
respins recursul declarat de Ion Șiman și a fost menținută hotărârea din 27
decembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 13 iunie 2011 Ion Șiman a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Ministerului Culturii al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 23 decembrie 2010, prin ordinul nr. 379
al Ministerului Culturii, Dinu Sorocovici a fost desemnat în calitate de reprezentant
al statului în SA „Moldova-Film” pe termen de un an, în conformitate cu hotărârea
Guvernului nr.1053 din 11 noiembrie 2010.

A menționat că potrivit pct. 4 din ordin, acesta urma să fie adus la cunoștința
SA „Moldova-Film”.

Ulterior, prin hotărârea din 28 decembrie 2010 a Adunării generale, la care
Dinu Sorocovici a votat cu întregul pachet de acțiuni al statului (100%), a fost
adoptat în redacție nouă statutul societății, cu încălcarea mai multor norme din
statutul în vigoare la acel moment, precum și din lege.

Tot cu încălcarea normelor legale și statutare a fost adoptată și decizia
Consiliului societății aprobată prin procesul-verbal nr. 11 din 11 ianuarie 2011, prin

care la direct au fost încălcate drepturile lui de angajat și de director al SA „Moldova-Film”.

Reclamantul a considerat că numirea lui Dinu Sorocovici în calitate de reprezentant al statului în SA „Moldova-Film” este ilegală, deoarece contravine prevederilor actului normativ invocat de însăși emitentul ordinului. Astfel, la emiterea ordinului nr. 379 din 23 decembrie 2010, Ministerul Culturii a ignorat pct.1 al Regulamentului aprobat prin hotărârea Guvernului nr.1053 din 11 noiembrie 2010 care stipulează că prevederile Regulamentului cu privire la reprezentarea statului în societățile comerciale sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice centrale, iar pct. 8 al Regulamentului, stipulează că împuternicirile reprezentantului statului sunt delegate funcționarilor publici ai autorității abilitate.

Totodată, a susținut că în pct. 12 din Regulamentul cu privire la reprezentarea statului în societățile comerciale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.1053 din 11 noiembrie 2010, este prevăzut că pentru desemnare în calitate de reprezentant al statului sunt selectați funcționarii publici cu o vechime în serviciul public de cel puțin trei ani, pe când Dinu Sorocovici nu a fost și nu este funcționar public, nu dispune de vechimea în muncă în serviciul public de 3 ani și de aceea numirea lui în atare calitate, contravine normei date.

A mai indicat că pct.3 1) din Regulamentul menționat, prevede că reprezentarea statului în societățile comerciale cu cotă de participare a statului se realizează prin desemnarea unei persoane în calitate de reprezentant în temeiul unui act administrativ emis de conducătorul autorității abilitate respective.

Reclamantul a relatat că contrar pct.4 din ordinul nr.379, acesta nu a fost adus la cunoștința SA „Moldova-Film”, iar despre existența lui, a aflat numai la 12 mai 2011.

A comunicat că la 13 mai 2011 adresându-se cu o cerere prealabilă către Ministerul Culturii privind declararea nulă a ordinului contestat, nu a primit răspuns.

Astfel, a considerat că acțiunile ministrului și ale Ministerului Culturii sunt acțiuni de persecutare, denigrare și tortură psihică față de el.

A solicitat anularea ordinului nr.379 din 23 decembrie 2010, emis de Ministerul Culturii al Republicii Moldova, prin care Dinu Sorocovici a fost desemnat în calitate de reprezentant al statului în SA „Moldova-Film”, din 23 decembrie 2010 pe termen de un an, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 26 septembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Dinu Sorocovici.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, reclamantul Ion Șiman a depus o cerere de modificare și completare a cererii din 13 iunie 2011, solicitând anularea ordinului nr.379 din 23 decembrie 2010 al Ministerului Culturii, prin care Dinu Sorocovici a fost desemnat în calitate de reprezentant al statului în SA „Moldova-Film”, cu încasarea din contul pârâților în beneficiul său a câte 500000 lei de la fiecare, drept despăgubiri pentru prejudiciul moral cauzat, cât și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de către Ion Șiman și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 20 februarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Șiman.

Prin încheierea din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Șiman.

La 17 octombrie 2019 Ion Șiman a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție și împotriva deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție.

În susținerea cererii de revizuire, revizuentul a invocat prevederile art. 449 lit. b) și e¹) Cod de procedură civilă.

În acest sens, revizuentul a făcut referire la decizia din 7 octombrie 2019 a Curții Constituționale, asupra sesizării nr. 134g, în care potrivit acestuia, judecătorii care au examinat fondul cauzei nu mai sunt în drept să examineze revizuirea, ceea ce demonstrează că cererile sale de recuzare au fost perfect legale, însă instanța le-a respins și a menținut o decizie ilegală și nemotivată.

A susținut că faptele și evenimentele invocate în cererea de revizuire sunt esențiale pentru litigiul examinat și de natură să influențeze soluția adoptată.

Revizuentul a solicitat admiterea cererii de revizuire, casarea încheierii din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție și a deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție, cu rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii.

Examinând temeiurile revizuirii, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție: încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Cu referire la cererea de revizuire depusă de Ion Șiman împotriva încheierii din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relevă următoarele.

În conformitate cu art. 446 Cod de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art.265 lit.c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu

se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Sub acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că încheierea din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție, potrivit legii nu poate fi atacată cu revizuire, or, nu pot fi supuse revizuirii încheierile judecătorești care nu se supun niciunei căi de atac.

Respectiv, încheierea din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție în virtutea legii nu poate fi atacată cu revizuire pe cale extraordinară de atac, fapt despre care a fost invocat expres și în dispozitivul încheierii enunțate.

În această ordine de idei, argumentele invocate în cererea de revizuire cu privire la ilegalitatea încheierii nominalizate nu pot fi reținute, deoarece sunt irelevante în condițiile în care se referă la dezacordul față de un act judecătoresc care nu poate fi atacat cu revizuire.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că cererea de revizuire depusă de către Ion Șiman împotriva încheierii din 28 august 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost declarată contrar dispozițiilor legale, fapt care impune respingerea acesteia ca inadmisibilă.

Cu referire la cererea de revizuire depusă de Ion Șiman împotriva deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ relevă că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărâri greșite, pentru neregularități ce s-au săvârșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților, de obicei descoperite ulterior.

Revizuirea este o cale extraordinară de atac, de retractare, nedevalidă, iar dispozițiile legale care o reglementează sunt de strictă interpretare, astfel că revizuirea nu poate fi promovată decât în cazurile și în condițiile prevăzute de lege.

La fel, este de menționat că, revizuirea nu implică realizarea unui control judiciar, ci determinarea unei noi judecăți, întemeiată pe unele elemente, ce nu au putut forma obiectul examinării ce a condus la pronunțarea hotărârii care face obiectul căii de atac.

Într-o altă ordine de idei, revizuirea se justifică, de regulă, prin aceea că, involuntar, instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată, fie în raport cu materialul existent la data pronunțării hotărârii, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior pronunțării hotărârii.

Această cale de atac a hotărârilor irevocabile poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți, de aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii care sunt prevăzute la art. 449 Cod de procedură civilă.

Respectiv, o cerere de revizuire poate fi depusă doar în cazurile expres determinate de lege.

La caz, cererea de revizuire depusă de Ion Șiman a fost întemeiată pe prevederile art. 449 lit. e¹) Cod de procedură civilă, potrivit cărora revizuirea se declară în cazul în care a fost aplicată o lege declarată neconstituțională de către Curtea Constituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea

Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

Atunci când se invocă temeiul prevăzut de art. 449 lit. e¹) Cod de procedură civilă, instanța de judecată urmează să constate dacă a fost aplicată o lege declarată neconstituțională și la judecarea cauzei a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale sau din hotărârea Curții Constituționale rezultă că prin aceasta s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că pentru a redeschide procesul pe temeiul prevăzut de art. 449 lit. e¹) Cod de procedură civilă, este important a se ține cont de principiul neretroactivității hotărârilor Curții Constituționale, în sensul că temei de revizuire va servi aplicarea legii declarate neconstituționale la momentul pronunțării hotărârii, dar nu și după, cu excepția cazurilor când legea este declarată neconstituțională din momentul adoptării.

Mai mult decât atât, o altă condiție impusă de legiuitor în textul art. 449 lit. e¹) Cod de procedură civilă, este și faptul că la judecarea cauzei să fi fost ridicată excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale declarate ulterior neconstituționale, iar instanța de judecată să fi respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale.

La acest capitol, materialele dosarului nu confirmă că în cadrul judecării cauzei, Ion Șiman a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate, iar instanța de judecată a respins cererea privind sesizarea Curții Constituționale.

De altfel, nu rezultă nici faptul că prin hotărârea invocată ca temei de revizuire, s-a încălcat un drept garantat de Constituție sau de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că revizuentul nu a probat nici într-un fel prezența circumstanțelor invocate ce ar servi temei de revizuire a deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție, iar o cerere care nu conține nici unul din aceste temeiuri nu poate fi admisă ca întemeiată, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărâri irevocabile.

Într-un alt context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, argumentele invocate în cererea de revizuire se referă la dezacordul revizuentului cu actul judecătoresc de dispoziție a cărei revizuire se pretinde și nu atestă prin prisma art. 449 Codului de procedură civilă, careva temeiuri legale de revizuire.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că cererea de revizuire a fost întemeiată și pe prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, însă Colegiul conchide că în această privință revizuentul nu a argumentat și nu a motivat circumstanțele care în opinia sa ar permite redeschiderea procesului în baza acestui temei.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că admiterea cererii de revizuire în lipsa

temeiurilor exprese prevăzute la art. 449 Codul de procedură civilă, va încălca principiul securității raporturilor juridice consacrat în Preambulul și art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că procedura de revizuire prevăzută de art. art. 449 - 453 Cod de procedură civilă, servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată, ca excepție de la acest principiu este doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul Brumărescu contra României nr. 28342/95; cazul Roșca contra Moldovei nr. 6276/02).

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că argumentele invocate poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 449 Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 195 Cod administrativ, 269, 270, 453 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Ion Șiman împotriva încheierii din 28 august 2013 și deciziei din 23 mai 2012 a Curții Supreme de Justiție, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Șiman împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Dinu Sorocovici cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh